

Imnul studenților

George Coșbuc

Cântăm libertatea și numele sfânt
Al țării străvechi și-al acestui pământ!
Iubirii de neam, ce de-a pururi ne-a fost
O pavăză-n lupte și-n pace-adăpost
Cântămu-i supremul ei cântec.

Cu vesele glasuri de tinere firi,
Cuprinși de-amintirea străbunei măriri,
Spre soare ni-e gândul și mergem spre el,
Lumina ni-e țintă și binele țel
Trăiască-ne țara și neamul!

Cu dreapta-nălțată spre Tatăl de sus
Jurat-am tot ce strămoșii ne-au spus:
Unire-ntre frați, și pe Domn să-l iubim
Și-altarul de jertf-al națiunii să fim
Și sufletul neamului nostru.

Iar dacă protivnicii numelui tău
Cu oști ar veni ca să-ți facă vrun rău,
Ridică-te mândră și nu te-ngrija,
Căci inima noastră e inima ta;
Tu încrede-te în fiii tăi, mamă.

Iar dac-ar pieri de pe-ntregul pământ
Iubirea de neam și-al credinței avânt:
Azilul lor vecinic găsindu-l în noi
Le-am crește, ca iar să le dăm înapoi
Mai tari și mai trainice lumii.